

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning i M.N. Lyshøj, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller i R. Kanitz, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, C.S. Schillemans i J. Langer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Niemcy), SGL Carbon GmbH (Austria), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG i Tokai erftcarbon GmbH, w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, które doprowadziło do wydania postanowienia wiceprezesa Trybunału z dnia 7 lipca 2016 r., Komisja/Bilbaína de Alquitranes i in. (C-691/15 P-R, niepublikowanego, EU: C:2016:597).
- 3) Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.
- 4) GrafTech Iberica SL i Europejska Agencja Chemikaliów pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 listopada 2017 r. – British Airways plc / Komisja Europejska

(Sprawa C-122/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek lotniczego przewozu towarów — Decyzja Komisji dotycząca porozumień i uzgodnionych praktyk w zakresie wielu składników cen za usługi lotniczego przewozu towarów — Wada uzasadnienia — Zarzut oparty na normie porządku publicznego uwzględniony z urzędu przez sąd Unii Europejskiej — Zakaz orzekania ultra petita — Żądania skargi o stwierdzenie częściowej nieważności spornej decyzji wszczynającej postępowanie — Zakaz orzeczenia przez Sąd Unii Europejskiej całkowitej nieważności spornej decyzji — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do skutecznego środka prawnego)

(2018/C 022/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: British Airways plc (przedstawiciele: J. Turner, QC i R. O'Donoghue, barrister upoważnieni przez A. Lyle-Smythe, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan i A. Dawes, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) *British Airways plc* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.05.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 listopada 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo] – Toufik Lounes / Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-165/16) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne — Obywatelstwo Unii — Artykuł 21 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Beneficjenci — Podwójne obywatelstwo — Obywatel Unii, który nabył obywatelstwo przyjmującego państwa członkowskiego, zachowując przy tym obywatelstwo państwa pochodzenia — Prawo pobytu w tym państwie członkowskim obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela Unii

(2018/C 022/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Toufik Lounes

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Sentencja

Wykładni dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji, w której obywatel Unii Europejskiej skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i udał się do państwa członkowskiego innego niż państwo, którego obywatelstwo posiada, przebywał w tym państwie na podstawie art. 7 ust. 1 lub art. 16 ust. 1 dyrektywy, a następnie nabył obywatelstwo tego państwa członkowskiego, zachowując przy tym obywatelstwo państwa członkowskiego pochodzenia, zaś kilka lat później zawarł związek małżeński z obywatelem państwa trzeciego, z którym nadal przebywa na terytorium tego państwa członkowskiego, owemu obywatelowi państwa trzeciego nie przysługuje pochodne prawo pobytu w tym państwie członkowskim na podstawie przepisów tej dyrektywy. Prawo takie może mu jednak przysługiwać na podstawie art. 21 ust. 1 TFUE, na warunkach, które nie mogą być bardziej rygorystyczne niż warunki przewidziane w dyrektywie 2004/38 dla przyznania takiego prawa obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny obywatela Unii, który skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się, osiedlając się w państwie członkowskim innym niż państwo, którego obywatelstwo posiada.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.